

Apararea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.

„Vom lovi de-opotrivă în Iordanul parazitar și în Români necinstit și înstrănat.”

Apară sub conducerea noului Comitet.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Leu 160
Pentru intelectuali — Leu 200
Pentru Instituții și fabrici — Leu 500

Către „Tineretul” român de pretutindeni

(Prefață la Statute.)

Pe jertfa a 800.000 de morți, — pe suferința a sute de milioane de părinți, văduve, invalizi și orfani de războiu, — pe jertfele neasemănuite date în decursul veacurilor ca tribut dreptului nostru sfânt de stat unitar între Tisa și Nistră, — s-au așezat temelile granițelor de astăzi.

Am încheiat unitatea teritorială; dar zi după zi pierdem unitatea sufletească și, prin aceasta, însăși încrederea în temeinicia Statului nostru.

Toți sub-ofițerii de administrație, toți semnatarii de ausweisuri din vremea domniei lui Mackensen, toți cei ce frământau pâine pe la manutanțe, în timp ce Nația își frământa pământul cu propriu-i sănge, toți Sterii, toți armenii aventurieri din larga lume, — prepuși ai Zipsteinilor, Pistinerilor, Grödelerilor, au luat țara cu arendă.

Și deviza ori cărui arendaș este exploatarea fără de rezerve.

Comunismul a invadat Basarabia; propaganda maghiară a pătruns până în inima capitalei României.

Politicianii, — ca să-și poată plăti ambițiile, insuficiențile, polițele, promisiunile și obligațiile luate față de străini, — au adus nu numai țara dar și morală în pragul falimentului.

Legi noi vin să amnistiez pe trădători, vin să lovească în viteji, vin să transforme țara în gubernii.

Armata este nesocotită, biserică învășbită, școala politicizată, țarina nelucrată, iar opinia publică adormită sau îmbătată de vorbe, — în acelaș fel în care pungașii de buzunare își adorm cu elor-o-form victimă înainte de a o prăda.

Gândul lor este numai cum să se îmbogățească atât cât va mai fi pace și cum să plece atunci când va veni războiul; căci un războiu groaznic ne amenință din afară. El ne va fi impus și în cel mult sease până la opt ani îl vom avea.

Cine va răspunde atunci de nepregătirea noastră și cine va muri pentru țară?

Desigur nu conducătorii de astăzi sau de eri — locuitori prezumtivi ai Lausanei, Nissei sau Parisului — cari prin curieri speciali trimet lunar geamantane cu valută forte la băncile elvețiene, engleză, franceze sau americane, asigurându-și astfel o retragere pe coasta de Azur în timpul primejdiei, o reîntoarcere triumfală în caz de victorie, sau optarea pentru o nouă cetățenie în caz de înfrângere....

De acela societățile internaționale subversive francmasonice din Capitală au ademenit până acum, ca membrii printre alții, 12 ofițeri aviatori și pe cei mai sus puși ofițeri din marina noastră de războiu.

El vor fugi pe calea aerului și apei, — vor fugi aşa cum au mai fugit, — vor trăda aşa cum au mai trădat.

De trei părți vom fi atacați și Dumnezeu știe ce vom deveni.

In cel mai fericit caz vom rămâne ceia ce suntem ca teritoriu, un teritoriu pustiut, un cimitir. Dar și aceasta va fi greu, căci cu brâvi, invalizi și orfani și mizerie și cu dezertori, în cinstire, nu se mai poate căștiga o luptă.

Voi veți muri aşa cum v'au murit, părinții, — sau rămași invalidi veți căsi miliile lor, înapoiații din vilegiatură. Căci de veți căștiga războiul, căștigul va fi atribuit Dumnezeului lor și acțiunii lor „diplomatice”, nu faptele și săngelul vostru. Iar de-l veți pierde,

aceasta se va datora în întregime slăbiciunii voastre, nu lipsei de pregătire, nepriceperii sau relei lor credințe.

In adevăr, — în loc de a ne pregăti în puțini ani de pace ce-i mai avem, — țara ajunsă în pragul falimentului financiar și moral mai este împinsă și la răsboiu civil:

Cete de „voini” se organizează în cadru de partid și în cadru minoritar. Ca să vă dați mai bine seama de nesocotita concepție ce stă la baza cetelor de voini, comparați numai o clipă deviza voastră cu a lor:

„Hristos, Regele, Națiunea” este crezul vostru. Pentru „voini” Hristos este recunoscut numai în cazul când recunoaște de șef pe dl Maniu.

Regele, — recte Regența, — este recunoscut numai atât cât nu vine în conflict cu partidul național... adică atât timp cât dl Maniu va fi înținut la putere, căci „voini” nu jură credință Regelu, ci numai partidului național.

Națiunea! Pentru ei marii conducători ai războiului, generalii Prezan și Averescu, bărbații de stat și de cultură, instituții ca armata și biserică ortodoxă nu fac parte din națiune, nefiind înscrise în partidul național. În schimb acești „voini” se obligă să apere pe Stere și pe toți semnatarii de ausweisuri.

Înțelege deci oricine că a lua un Tânăr din mijlocul națiunii și să-l pună să jure, — nici pentru Rege nici pentru țară, ci chiar împotriva acestora, când nu ar fi de părere dlui Maniu, — este o crimă.

Să iei un Tânăr din România-Mare și să-l obligi prin jurământ ca să recunoască numai o parte din țară și să lupte împotriva celeilalte părți, — este o operațiune.

Să te pui tu șef de partid mai presus de Rege și partidul tău mai presus de țară, — este o nebunie.

Să hrănești derbedeit cu banchete plătite de țară și să batjocorești pe făuritori țărilor, — este o impietate.

Datoria noastră este de a nu lăsa ca sufletul entuziasmat al tineretului nostru să apuce pe calea căpătuelilor de învrăjire politică. Avem dușmani destui în afară și destui înăuntru, pentru ca să ne mai dușmănim român pe român.

Desunirea sufletească nu poate duce decât la o concluzie: desmembrarea țării.

Numai politicianii, care își dătoresc rangul și avereua unor împrejurări, cred că și România nu e decât rezultatul împrejurărilor.

Grupați-vă, tineri, în jurul ideii naționale integrale, punând la baza statului național ideia națională.

Fugiți de politica de partid, care a adus țara unde se găsește și de va mai continua tot așa o va și înmormânta.

Fii propagatori culturali începând din Cadrilater și terminând în Maramureș. Fii oțelitori de suflete românești, fiți păzitorii demnității naționale și învățați din nenorocirea Rusiei cum și cine sunt în stare să prăbușească o țară.

Chezășia credinții voastre nu va fi o formulă neroadă de jurământ, fabricată de un exaltat politician ce dorește să parvind. Chezășia credinții voastre stă în sângele vostru și în faptele de jertfă pentru țară a părinților voștri.

Zelul acțiunii voastre nu va fi nici când subliniat cu sticle de vin înfundat, subvenții, diurne sau briptură din partea vreunui guvern, — căci singurul vostru drept va fi acela de a vă face datoria, pentrucăt numai astfel veți putea cere și altora ca să și-o facă.

Alex. I. Bogdan.

Dramele școlare.

Său închis școlile, aducând în sufletul elevilor bucurii neperioare și aprîzând speranțe oarbe în depărtatul viitor, plămădite în minte că planuri mărețe, zidite doar pe câte un sir de nisip.

Părinții, din a lor iubire, vorbesc în taină de năprasnicul fețelor și făcându-și socoteala bănilor cheltuiți, desbat îndoi nouă buget pe anul viitor.

Și anii trec mărind bucuria părinților, dozând speranța elevilor că acum, acum — *domn o fi*. Dar se vede că norocul nu le sărăde la toti. Sita deasă a examenilor strecoară aneyoie. Său quis timpurile de acum cățiva ani, când era doar nevoie, numai de prezența candidatului la examen!

Rămân mulți. Locurile pentru „domnie” s-au împușnat și pentru acele, ce mai sunt e nevoie de capacitate. Cei oameni capabili, ca să se ridice demnitatea avută pe timpuri și scoborâtă de paraziții indulgenței. Ciuncurile trebuesc smulse dela orice demnitate fără nici o milă și înlocuite cu elemente, ce asigură progresul. Conștiința răului, ce ne amintă „a nepregătișilor” e mai înverșunată ca oricând. Examenele sunt fără milă. Și cu cât conștiința răului devine mai trează, în multime ambiația se înverșunează iar numărul acelora ce doresc accesarea prin titlu, se măreste considerabil.

Goana după titluri, a devenit ceva la modă, un lucru de care nu se poate dispensa nici o familie. Mama e ambicioasă, să și vadă fețelor îngulerat și înmănușat, bastonând trotuarul dela oficiu acasă, indiferent că moare sau nu de foame.

„Domn să fie și încolo puțin ne pasă”.

Vraja aceasta a timpurilor, e natural, s-o reşimntă și copiii ce în ciuda sorței, găsesc calea cărei mai accesibilă vieții practice.

Ambiația se încătușează adânc, de vei vedea mediocrul, sum se svârcolește neputincios, ca să sfărșească cu banala sinucidere.

Ziarele înregistrează zilnic, ca-

zuri diferite caraghioase și care întrețin normalitatea cazuri de sinucidere, la baza cărora stă o adâncă sdruncinare sufletească.

Mediocrii, de prin licee, cu aerul unor martiri, își aleg locul de osândă, podul casei, margininea apei sau clasa în care i s-a cunoscut „repetent” și se sinucide. O scrisoare emoționată lămușește faptul. Arată multimei nedreptatea făcută de comisie și speranța în lumea viitoare, că va înțelege și-l va pune în rândul dreptilor. Caraghios! — Nu?

Alții, în extazul lor, cu gândul doar, să pună pe gânduri comisia și să mai stoarcă lacrami părinților, neprincipali de-aunge o-sia, tocmai în momentul când glonțul stinge viață, își aduc aminte de veșnicia Călătorie. Căți nu mor cu regretul pe buze.

Tot așa zilele trecute, a fost găsită spânzurată în podul casei, de mizerie, o studentă.

Cine știe ce gânduri i-a frământat mintea și cine știe când și-a luat groasnică hotărâre, în urma bilanțului făcut, nu s-a găsit vrednică de a mal vîțești.

Și totuși acestia nenorociți, în jocul lor sufletesc sunt nevinovați. Au eșirii din normal, prin faptul că n'au nimic la bază, și privesc viața c'o ușurință de condamnat.

Păpuși a sentimentelor și împrejurărilor, n'au apelat nici când la rațiune și n'au mers după un plan bine chibzuit în viață, ca să-și asigure un succes adevarat.

Pleacă la școală, fără să se gândească „de pot” și de au „cu ce” primele condiții a tineretului studios. Ajunși în sita examenilor cad și în vîrtejul vieții sufăr mizeriei. Un simțământ nestăpânit, o ură anormală contra lumii și apoi sinuciderea.

O parte din vină, o portă părinții. Se avântă în cheltuieli zadarnice și nasc în sufletul copilului, doruri deșerte. N'au ce mâncă și totuși fețelor învăță la liceu. La școală normală, să fie învățător e prea puțin, iar mesele și comerțul, sunt adevarate insulte.

O ambiație oarbă, îl îndeamnă spre școală. Căci:

Cine învăță astăzi pentru cultură, pentru sine însăși?

Cine se întoarce, cu drag la plugul din brazdă, după ce și-a luat licență sau a terminat liceul? Cine?

Abia a făcut câteva clase de liceu și un desgust bătător la ochi, au pentru ce au lăsat în urmă. Rămași în mijlocul drumului, se înjigă în breasla funcționarilor de birou, — a muritorilor de foame. Nu de puține ori, s'au văzut fete certate cu carte, din funcționare de birou, au ajuns metretele patronilor și a șefilor de birou. Realiți crude dar adevarate.

Și deaceea, mecanismul școală și mentalitatea trebuie schimbat. Însăși cultura profesională a ajuns o mecanizare searbadă și fără înțeles. Veți întâlni specialiști ai științei, dar cu totul izolați de celalalte domeniuri. Veți întâlni intelectuali, specialiști, demnitari, ce numai indulgență vremurilor li mai țin, acolo unde sunt.

Putem prevede o nouă categorie de sinucigași — a celor care nu se pot menține în locurile ocupate: Cine știe ce ne aduc vremurile!

...Dar vremurile se înăspresc, ciurucurile cu titlu vor fi culese și cei cu gândul de-a deveni ciurucuri cu titluri, vor fi opriri încale, iar când „Cultura va da titlu” nu vom mai avea sinucideri banale.

Gheorghe Atanasiu.

Ni-i dor!

Ni-i dor nouă Români,
De-o soartă mai fericită!
Ni-i dor nouă creștinilor
De-o viață mai tineră!

Ni-i dor nouă Români,
De flori nemuritoare!
Ni-i dor nouă creștinilor
De gloria strălucitoare!

Ni-i dor nouă Români,
De un viitor mai fericit!
Ni-i dor nouă creștinilor
De'un guvern mai cinstit!

Ni-i dor nouă Români,
Ni-i dor, de multe, multe!
Ni-i dor nouă creștinilor
Ni-i dor, chiar și de luptă!

V. Botuzatu v. E. — Igăști.

L. A. N. C. și evenimentele zilei

Duminică s'au întrunit în Capitală membri L. A. N. C. (organizația locală) deliberând asupra situației țării și a chestiunilor grave dela ordinea zilei, după care au votat în unanimitate următoarea moțiune:

1) Proiectul noui legi administrative nefiind conform cu interesele superioare ale integrităței neamului românesc și contribuind, prin descentralizarea proiectă, la distrugerea unității naționale face atență înalta Regență de pericolul ce amenință cohesiunea neamului românesc, rugând să ordone retragerea legii din parlament.

2) Față de criza economică și morală care bântuie în țară se impune:

a) Recensământul tuturor foștilor și actualilor miniștri, deputați și funcționari publici;

b) Desființarea, prin lege, a trusturilor și cartelurilor;

c) Recensământul tuturor streluiilor pripășî și vremelnic în țară și expulzarea lor imediata pentru a face loc în industrie și comerț energiilor românești creștinești-autohtone și cari trebuie privilegiate la muncă și în moment;

d) Suprimarea acelor funcționari superioiri cari cumulează mai multe funcții, protejându-se funcționarii inferiori și lucrătorii din atelierele Statului și C. F. R.;

e) Imposiție pe lux și oprirea importului articolelor de lux;

f) Dirijarea tineretului către învățământul cu aplicații practice și profesionale;

3) L. A. N. C. protestează contra intentiunilor șoviniste și cinice ale conducerilor politici al Ungariei, cari prin cereri de revizuirea tratatelor, vor a turbura pacea lumii.

Pământul dintre Tisa, Nistru și Cerniuș, aparținând neamului românesc; L. A. N. C. nu admite nici o discuție și nici o stirbire de hotăr.

ROMÂNI! sprijiniți meseriașii, industriașii și comercianții români.

Fiecare abonat este rugat, să ne căștige cel puțin un nou abonat.

jidani, dușmani de moarte ai creștinilor și contra a tot ce e spre folosul creștinilor, iar la spate contra partidelor politice, toate înțovărășite cu jidani, care cu mic și cu mare mulg și sug poporul”, și cum această luptă sfântă nu numai că nu procură nici un căștig material (bănesc), dar Cuziștilor cheltuind din propriile lor resurse (venituri) cinstite pentru această luptă, nădrăgarilă, — trăntorii sociali, — fug de Cuziști, cum fug dracul de tămâie.

„Noi nu suntem idealisti, se aud din gura partidelor politice. Noi considerăm politica ca afacere comercială cu profit și suntem în partide politice pentru că calea aceasta e cea mai sigură care duce la îmbogățire, la viață comodă și luxoasă. Țara și poporul suntem noi partidele politice și oamenii trebuie să danseze cum le fluierăm noi. Plugarii și ceilalți cetățeni sunt buni numai spre a munci pentru noi, spre a plăti biruri și spre a susține țara în folosul nostru a partidelor politice. Cine nu e cu noi, — cum sunt Cuziștilor, — acela e contra noastră și

Manual de Demagogie

III

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Minister?

de: Romulus Dumitrescu

(Continuare.)

Adevărații conducători comuniști (jidani) trăind excludere din exploatarea credibilității și naivității bieților muncitorii manuali, creștini din prostirea oamenilor ce formează șefii de grupe organizate în sindicate muncitorești, cari la rândul lor văd situația reală cu ochii adormiți, și din înșălvăciuni ordinare asupra dorințelor familiilor muncitorilor, cum de altfel fac și partidele politice dela noi și din străinătate, din motivele mai sus arătate nu pot fi clasificate printre demagogi, cu toate că acțiunea lor în alegeri electorale generale se identifică în multe cazuri cu Demagogia.

Scopul nostru e de a trezi pe bieții muncitorii manuali creștini din Fabrici, din Mine din Docuri, din Ateli-

ere, de Pretuțiendi, din această înșălvăciune jidanească ordinată cu un ceas mal de vreme.

Drepturile muncitorilor manuali creștini din România nu pot fi realizate, spre folosul lor real, în spiritul comunismului jidănesc de azi, că nu mai și numai deodată cu drepturile ascendente a celorlați cetățeni, în cadrul progresului evolutiv a intereselor superioare a Statului ce îl hrănește și îl ocrotește.

F) Cuziștilor.

Unul din motivele esențiale care îi oprește pe aventurieri politici și pe dornicii de a parveni cu orice preț, în vederea satisfacerii lăcomiilor și a dorinței neînfrângătoare de a se îmbogăți pe spatele cetățenilor prin politică, dela înregimentare în rândurile cuziștilor, e faptul că în această mișcare națională ce stă deasupra tuturor partidelor politice, în interesul exclusiv al poporului și fății, nădrăgarilă cu suflet gol nu găsește terenul dorit pentru înfăptuirea planurilor lor de îmbogățire și parvenire. În mișcarea cuziștilor trebuie să

fiecare să muncească cinstit și să producă desinteresat pentru binele și înflorirea neamului, și cum aceste condiții elementare nu convin Demagogilor ei spun și strigă pretuțiendi că Cuziștilor nu sunt un partid de guvernământ. În această postură acești „trăntori sociali”, din partidele politice asupra cărora cade toată vina de sărdacirea poporului, de ură și plânsa dintre frații de același neam și sânge și de viață vegetară a României întregite, nu își dau seama că fericirea poporului și Statului constă tocmai din necărmuire de către partidele politice. Cu câte partide politice mai puține cu atât mai bine pentru popor, pe care în acest caz îl mulg și sug mai puțini oameni, și dacă nu sunt partide de loc, prin urmare nici aventurieri politici, nici dornici de a parveni, nici candidați de îmbogățire, atunci fericirea și înflorirea poporului și al Statului nu numai că e asigurată dar își urmează cu delă sine acest drum de fericire.

Cum Cuziștilor luptă pe două fronturi: „In față contra afurisitorilor de

C. F. R.

Cercetările de la Depoul Mare în ceea ce privă fraudelor comise de fostul lui șef, inginerul Itig Reichenberg și tovarășii săi, duc la rezultate din ce în ce tot mai grave. Jupanul „De zō” este aplicat să restituie toată paguba și până acumă și depus căteva zeci de mii de lei. El dar pe lângă restituirea lucrurilor furate și găsite și a prețului celor neaflate noi pretindem că cel vinovați, hoții să între necondiționat și în pușcărie și să fie pedepsiți la amenzi corespunzătoare, care să se asigure prin secestrarea imobilelor, construite cu materiale furate etc. etc.

Nu credem să se găsească nici un român atât de necinstit care să ia apărarea pungașilor și să încerce intervenții în favorul lor, ori chiar mușamalizare. Vom reveni.

II.

De un timp încoace vedem că trenurile C. F. R. care trec în Ungaria sunt însoțite încă de șefi de tren și alt personal unguresc, iar românașii noștri sunt trimiși în alte părți ori puși la frână.

Ei bine am vrea să știm cine este înjălețul și milostivul căruia îl se rupe înima de dragul, ori de jalea fraților „teremiteite” și se îndură față de el, le micșorează chinurile, făcându-le rost să poată trece în Magyarország, să-și revadă patria mamă și să poată esclama căte odată cu voce tare „Nem, nem, soha!”

Am dorit să facă bine să ne lumineze cineva, care este cauza procedurei nepermise, mai sus amintită? și rugăm să se revină asupra ei, căci poate ușor demoraliza personalul român cheferist.

De altfel suntem siguri că după ce și se vor aduce acesele lucruri la cunoștință d-lui director ing. Gh. Ispravnic d-lui va lua măsurile necesare în consecință.

Sunt foarte nemulțumiți locuitorii de pe Valea Crișului Alb, dela Gurahonțul în sus, fiindcă schimbându-se mersul trenurilor, acceleratul de seară nu mai circula decât până la stația Gurahonț, așa că fiecare călător care călăorește mai departe de Gurahonț trebuie să plece din Arad cu personalul la ora 2:50 d. a. acesta fiind ultimul tren care merge până la stația urmă la Brad.

Anularea acceleratului dintre Gurahonț-Brad se motivează cu lipsa de

călători. Bine, dar acum vara sunt călători; și cu deosebire sunt mulți călătoresc până la băile Vața de Jos. Iată deci că nu numai călătorii ci și băile Vața de Jos vor suferi din cauza anularului acceleratului.

Este adevărat că astăzi nu prea erau călători, dar cauza în bună parte a fost frigul grozav, așa că și călătorii pe acceleratul neîncălzit le înghetă săngele în vine. Vara însă sunt călători. De altfel populația întreagă suferă că trenul personal pleacă prea devreme din Arad, la ora 2:50 iar acceleratul este cu mult mai scump.

În interesul călătorilor și a C. F. R. deopotrivă este sau că să se mențină mersul acceleratului așa cum a fost până la Brad, sau să plece personalul mai târziu cu vre-o 2-3 ore eventual, dacă este posibil, dacă supoartă terasamentul, să plece acceleratul d. a. și personalul seara și să meargă cu o viteză mai mare, ca să nu adoarmă nici locomotiva și nici chiar călătorii pe drum. Sau cea mai bună soluție ar fi, ca și acum ca mai multe, în treptă, să circule acceleratul numai până la Gurahonț, dar acolo să ajungă trenul personal, ca astfel călătorii să poată continua drumul mai departe până la Brad cu personalul.

Puțină bunăvoiță și interes pentru instituția C. F. R. și pentru publicul călător și cehiunea (ar zice dl Onofrei) s-ar putea rezolva bine și spre folosul tuturor.

Așa cum este aranjat mersul trenurilor azi, nu-i „binyeli”!

Lista neagră a d-lor abonați.

(In continuare.)

16. Faur I. Pavel Nădlac
17. Gubariu Ioan Carei Mari
18. Guiu Mihai Cluj
19. Goian Aurel Caranzeș
20. Secoșan Petru inv. Nădlac
21. Mariș Dimitrie Curtici
22. Danciu Terentie, Laz
23. Chizu Cicoș, Caranzeș
24. Cocluban I. preot Ineu
25. Vidrighin N. Seleuș
26. Micluția A. Aciuță
28. Uscatescu U. Leasa
27. Hărdut P. Tălagiu.
29. Tomuția I. Pernești
30. Dobos A. Belotinți

(Va urma)

Intregul nostru interes e de a-l nimici cu orice preț. Desigur că mijlocul cel mai eficac, mai bun și mai sigur e Demagogia, căci poporul e prost, el crede tot ce îl spunem noi și ce scriem la gazetele noastre; el vrea să fie multă nu îl place adevărul și se ferește de lumină. În asemenea împrejurări am fi niște naivă dacă noi nu îl-am exploata spre folosul partidului nostru și în favoarea noastră personală“.

Iată unele din elementarele noștruni politice a partidelor, ce sunt în plină contracicere cu morală și cu conștiință, și în perfectă opozitie cu concepțiile politice ale Cuziștilor că prețind dela tot munca cinstită și onorabilă, dreptate egală pentru toți creștinii țării, iar pentru jidani în măsura dreaptă ce rezultă din învățăturile lor talmudice aplicându-le lor însăși aceste rezultate în mijlocul nostru, grija și dragoste părintească pentru tot ce e românesc, și mai presus oferire de conștiință națională pentru ziua de mâine față de viațea furtunoasă pe care ne-o pregătă dușmanul cu scopul de a ne înghiți.

Formulei demagogice a d-lui Iuliu Maniu: „Partidul meu e poporul și tara, oamenii nu sunt nimic”, lozințele boinave a d-lui Vintilă Brătianu și a „deșteptului” I. O. Duca: „România e partidul liberal și partidul liberal e România” și devizei înselătoare a d-lui general Averescu: „Muncă, Cinstă, Legalitate”, mișcarea pur națională, desinteresată materialistică, și în folosul exclusiv al Români-Românilor, Cuziștii le opun cu tările neîncetata luptă pentru trezirea poporului din inconștiință politică, strigându-le cu toate ocaziile: „Farsori politici și trători socialisti”.

Evident că nu această luptă între Cuziști și partidele politice, acestea se folosesc în alegerile electorale nu numai de tot ce am spus până aci din Demagogie, dar ele au început deja de a întrebuița și alcoolul și bani. Și cum se găsește destulă țărani în oricare comună care nu refuză nici beatitudinei banilor lui Iuda din partidele politice, e natural ca Cuziștii că nu vor să se folosă de aceste mijloace înselătoare, pe care tot alegătorii le plă-

Se zice:

Că vom avea o recoltă bună. Vom avea de exportat grâu, orz și ovăz în cantități de peste 400.000 vagoane, ceea ce va face ca să între în țară frumoasa sumă de peste 20 miliarde de lei. Vor scădea camătările și nu vor mai fi oameni fără lucru (șomeri).

Doamne ajuta să fie așa!

Că America nu a satisfăcut cererea Franței, care a cerut amânarea platii datorilor scadente la 1 August, o rată de peste 16 miliarde de lei, și din cauza aceasta se prea poate să cadă guvernul actual francez, iar la caz că nu ar demisiona va trebui să fie supusă o largă remaniere (schimbare, în locul curent de actualii ministră cu alții).

Că Wilbur G. Voliva șeful coloniei religioase „Cetatea Sionului” din America, reîntorcându-se dintr-o călătorie de studii făcută în 16 state, a declarat că pământul — în contracercere cu stînga de azi — nu este rotund, că nu pământul ci soarele se învărtă (în jurul pământului) și că Polul Nord este centrul discului plan al pământului, căre are formă dreptunghiulară.

Să cine știe, că oare nu are dreptate!

Că frontașii liberați când știau dela intrunirea dlo Cernăuți au fost fluerați și bătuți, iar când a ștă în stradă grosul mulțimii s-au produs și lăcărări destul de violente și loviri cu pietrii.

In contra derbedelor de felul bătașilor ucraineni credință din suburbile Cernăuțiilor trebuie luate cele mai severe măsuri. Guvernul își dă desigur seama că acești zminții periclitizează siguranța și ordinea publică în tot momentul și în tot locul.

Că Sovietele pregătesc pentru ziua de 1 August o manifestație revoluționară în toate țările.

Sămanii ce bolșevici, pe semne își pierd și mintea. Noi știm că le merge rău așa după cum de altfel merită să le meargă. Dar oare de ce, dacă n'au ce înțâanca vreau cu orice preț ca de 1 August să mănânce... bătăie?

Noi suntem siguri că autoritățile își vor face datoria și vor reprimă fără cruce orice manifestare comunismă, tulburătoare de liniște și pacea publică de răsboiu.

Că Pangalos fostul dictator al Greciei va fi dat în judecata Curții Especiale, pentru sustragerea averii statului comisă cu ocazia comenzi de 500 autobuse germane și alte furnituri de răsboiu.

Adeacă cum? se fură ca la noi? Da cu deosebirea totuși că în alte țări toți hoții intră în pușcărie, iar la noi numai cei mai săraci, și cari fură mai puțini!

Că Alain Gerbaud, care a plecat să facă singur ocoju pământului între barca cu panzele ar fi perit în valurile oceanului Atlantic, după ce parcurse cea mai mare parte din drum. A plătit cu viața prostă incercat!

Că un lucrător francez fiind destituit din serviciu a fost cuprins de nebunie și s'a omorât nevesta, căpșul și încă opt persoane, care săriseră în ajutorul nevestei sale. Fiind arestat de către jandarmi, el a cerut să fie dus înapoi să-și ia restul de leașă dela fostul lui stăpân.

Sămanul om neorocit, la ce nu-i în stare să-l ducă mizerial. Căci nu acordă futreagă familiei și apoi se întindea îndată, n'au ce lucra, n'au ce mânca!

Că la Madrid în Spania s'a sărbătorit cununa unui marchiz, major-don al regelui cu flica ministrului Bolițiel. Socrul este cel mai bogat om din America de Sud și a dat acum deocamdată flicele sale o zestre de 7,200,000,000 de miliardă douăzăce milioane lei, sumă mai mare decât împrumutul, pe care l'am primit noi.

Așa o căsătorie mai merge! Dar probabil aci nici mirele nu poate zice că a luat o fată frumoasă, bogată cultă etc. așa că tot ce-i lipsa lui!

Că ziariștii jidano-maghiari ar avea de gând să protesteze la Liga Națiunilor contra închiderii clubului lor din Arad; club unde pe lângă orgii și jocurile hazarde de cărți, doar să mai pună în cale diferite atenții la autoritatea statului și a instituțiilor lui lovind grav în conducătorii acestora.

Dacă ei au dreptul să se plângă îndată încăși-au meseria lor, și invităm și noi Liga Naț. să vă să le deschidă clubul, dacă se poate, până atunci însă le-o strigăm în urechi ca să înțelegă că în țara care se numește România a fost, este și va fi totdeauna Românul domn și stăpân, iar pe autoritățile noastre în frunte cu d. prefect Dr. Marșeu le felicităm pentru înținta lor de amintă, patriotică în această chestiune!

Că opoziția va părăsi, se va retrage din parlament, în timpul că vor fi discuții asupra proiectului reformei Administrativă afară de dl Iorga, care va fi de față, îndată odată cu proiectul de lege a reformii adm., se va vota și un proiect pentru deschiderea unui credit de un milion de lei necesar palatului Ligii Culturale, al cărei vrednic președinte este dl Iorga.

Guvernul la rândul lui a declarat categoric că deputații, cari nu vor lăsa parte la discuții vor să consideră demisionați și locurile lor declarate vacante, urmând să se aleargă partidele în circumscripțiile respective.

Iunie de zile ar scăpa de toate datorile externe, birurile ar scădea la nesimțire, traful ar fi satisfăctoare pentru toti și România ar fi cea mai temută țară în fața dușmanilor săi.

Cum toate acestea nu convin partidelor politice ele, întovărășite că jidani, duc cea mai aprinsă luptă contra Cuziștilor, și Demagogia lor a întrecut de mult pe toate celelalte din Europa. Totuși într-o bandă și Cuziștii le vor păne mâna în gât dându-le de părete, ba chiar făcând mai mult pentru principaliu vînovați.

(Va urma.)

CELE CU STABILIZAREA LEULUI.

E rar și mandru leul nostru

Și lăți facut așa de mare:

Că nouă, bieți funcționari,

Nu ne mai intră în buzunare.

FLORIN — Chișinău.

Informatiuni.

In 28/VII 1929 s'au împlinit 15 ani de când s'a produs schintea răsboiu-lui mondial, care a fost cel mai îngrăzitor măcel omenesc, dintre cîte amintește istoria. Au curs șiroae de sânge, s'au stins zeci de milioane de oameni tineri și bătrâni, femei și copii, răpuși de gloanțe, de boli, de frig și de foame.

Pe mulți, pe foarte mulți i-a înnebunit cruzimea răsboiului. Si tocmai de aceea trebuie să fie în adevăr nebun oricine, care s'ar ocupa cu deslănțuirea unui nou răsboi. Si atunci ne întrebăm sunt oare Ungurii sau Rușii intregi la minte.

Dacă agitațiile lor ar duce la un nou răsboi mondial, căruia nu i se pot săturmările, uva însă este sigur că atât Ungaria cât și Rusia sovietică (forma ei de guvernare de azi, bolșevismul) ar dispărea de pe suprafața pământului.

Despre acest adevăr, credem că sunt convinse și cele 2 țări neastămpărate și se poate ca din cauza aceasta să fie și lor frică de catastrofa ce le-ar ajunge și agitațiile să nu fie altceva decât niște svârcoliri de pe urmă a unor popoare ce vor să dispară.

Să nu uităm însă că și acum cincisprezece ani a fost de ajuns un glonte, tras de un elev de liceu, ca să se a-prindă întreaga lume.

Si oare atunci nu se putea împiedeca îsbucnirea răsboiului? Ba da! sigur că da! dar poporul ca și omul, sunt în stare să dea cu capul de plătră, să moară pentru satisfacerea unor ambiții mici, meschine.

Adevărul că fostul moștenitor de tron Austroungar, era un om superior și ca om era bine să fi trăit, dar moartea lui urzită de soarte, a fost prea cruntă și jertfele aduse nu de zbirii cutropitorii de eri, ci de popoarele eliberate din jugul tiraniei, au fost prea de tot mari. Si val de acela, care va îndrăzni să se atingă de pământul nostru sf. eliberat, recucerit și frâmantat cu atâta lacrimi și sânge!

Aceasta trebuie să o știe „vîțejii” noștrii vecinii!

Niciodată de la însăptuirea României Mari, n'a fost manifestată o înțelegeră, o unire mai desăvârșită între partidele politice decât acum cu ocaziunea conflictului cu Ungaria. Este așa de frumoasă, așa de împuñătoare și inspiră atâtă incredere o astfel de unire.

Opoziția prin cuvântul reprezentanților ei, adeca a fiecărui partid politic, s'a solidarizat cu procedura guvernului față de pororiile dușmanoase ale vecinilor noștri unguri și rezultatul a fost bun.

Dar oare dece nu s'ar putea înțelege și unipartidele politice nu numai când este vorba de chestiuni externe, ci și de chestiuni interne! De ce nu-și dau seama oare politicienii noștri de greșala ce-o fac, de pagubele și suferințele mari, ce le îndură țara și poporul pe urma certelor și neînțelegerilor lor cu privire la chestiunile interne?

Ce popor mulțumit și ce țară fericită am putea noi fi, dacă conducătorii noștri sără da mâna ca frații și ne-ar conduce înănd cont în aprecierea valorii fiecărui cetățean totdeauna numai de patriotismul adevărat, de munca cinstită și de purtarea morală creștină manifestată în tot timpul, între orice împrejurări și în întreagă viață noastră.

Cine se poate mândri cu o țară mai frumoasă și mai bogată decât cum este a noastră? și totuși sunt atât de mari suferințe, mizeria, nemulțumirea și neîncrederea și nesiguranța zilei de mâne în care trăim noi Români!

In România Mare ori cine este mai protejat, mai ajutat, mai prețuit decât biețul român. Minoritari prin fel și fel de cereri, apucături și amenințări căstigă protecția conducătorilor politici în paguba noastră a poporului român, care ei și numai ei prin jertfele lui de sudori, de lacrimi și de sânge a realizat însăptuirea visului și — ferească sfântă! — la un caz de pericol iară numai noi Români vom fi aceia, cari vom face zid de nepătruns la granițele scumpel noastre țări și dușmanii oricără de țari și oricără de mulți, până la

ultima picătură de sânge vor ști că „pe aici nu se trece”.

Acestea adevăruri ar trebui să intre în capul politicianilor, să-i slăbească pe minoritari cu dragostea și să-și dea mâna cu toții lucrând împreună uniti pentru prosperarea țării și a neamului românesc.

Regina Mărloara a Jugoslaviei a dat naștere unui nou print, care a fost botezat provizoriu cu numele de Pavel, botezul definitiv îl va primi mai târziu, când va fi de față și nașul care este regele Angliei, sau reprezentantul său, ducele de York.

Majorul spaniol Franco însoțit de cățiva prieteni a încercat în săptămâniile trecute să treacă în America, pe ste oceanul Atlantic dar n'a izbutit ci a căzut în ocean, pe suprafața căruia s'a menținut mai multe zile, până ce a fost găsit de un avioport englez, care l'a ridicat și l'a dus la Gibraltar.

Hidroplanul „Numancia” a fost foarte puțin avariat, iar majorul Franco și tovarășii lui deplin sănătoși.

În căutarea celor cazuți perduți porniseră o mulțime de vapoare și avioporturi (vase purtătoare de avioane)

Norocul a căzut pe avioportul englez, a lui este meritul și mulțumirea.

La meetingul de aviație dela Bâneasa-București, bravii noștrii aviatori și echipa polonezilor a uimit lumea cu acrobatiile (figurile) lor precum și prin manevrele cari au bombardat un sat închipuit, au apărat granițele și orașele, apoi vânătoarea după avioanele dușmane, aruncarea din avion a d-șoarelui Brăescu cu parașuta (umbrela) dela o înălțime de 2000 metri.

Toată lumea a fost încântată de cele văzute și a mulțumit lui D-zeu, că nu s'a întâmplat nici un accident.

Cinste și laudă se cuvine bravilor noștrii aviatori!

Un ziar italian scrie un articol lung despre „România Nouă”, despre statul, care prin istoria, limba, rasa și sentimentele sale le este cel mai apropiat dintre statele balcanice.

Spune apoi că după mărimea teritorială suntem a zecea țară din Europa și cuprindem a 33-a parte din suprafața Europei, cu o populație de 75%, Români, că ne înmulțim an de an cu 250000 locuitori, (foarte puțin și cu deosebire procentul de înmulțire a Românilor este foarte mic, iar cel de morți foarte mare, se înmulțesc deci străinii și cu deosebire jidaniș). N. Red.) iar căt privește nou regim scrie:

„Ne îmțâmă să stabili că venirea la puterea d-lui Iuliu Maniu a contopit toate elementele spirituale și sociale ale țării în jurul ideei naționale, deci: idee națională în plină splendoare, populație în creștere, regim sănătos și modernizat, lată situația politică a României mari..

Are el, italianul, în unele privințe, dreptate!

Ziua Cooperației

Duminică în 7 Iulie.

Membrii societăților cooperative din Arad: Federala „Zorile”, Banca Populară „Spiru Haret”, Banca Populară „Prevedere”, Cooperativa „Pârneveana”, Cooperativa Agricolă din Pârneava și Obștea plugarilor din Gău se vor prezenta în corpore la serbările ce se vor ține și la cari invită pe reprezentanți autorităților și pe toți binevoitorii și sprințitorii cooperației române.

Programa:

1. La orele 10 a. m.: Asistare la Sfâra Liturgie, împreună cu predica și Chemarea Duhului Sfânt.

2. După Sfâra Liturgie: Sediște festivă a instituțiilor cooperatiste din Arad în sala de ședințe a Consiliului parohial, unde fiecare societate își va face istoricul și darea de seamă despre starea în care se află.

3. După masă la orele 3: Conferință populară despre cooperație, întinută în sala mare a Casei naționale din Pârneava (strada Dorobanților), de către dl I. Moldovan directorul federal.

4. Concertul și jocul tinereței.

5. Fotografiarea asistenței.

6. Visitarea Cooperativei „Pârneveana” Comitetul aranjator.

Poșta Redacției.

Unui antesemit în Nadlac

Renașterea Română, durere să re-născă moartă. Paralele, cari s'au încasat pentru acel ziar nu ștă zădacă vi se vor mai restitu. Nu vă adresăți la redacție, căci acea nu mai există, ci adresăți-vă în ori ce chestiune d-lui Dr. V. Hotărău adv. Arad.

La întrebarea DV. să fie oare o escrocherie românească? răspundem, nu escrocherie ci nenorocire și rușine românească că a trebuit să dispară acel ziar!

PRIMARIA comunei Dorobanți.

No. 552 | 1929.

Publicaționea II.

Primăria comunei Dorobanți încearcă licitație publică în ziua de 13 August 1929 ora 10 a. m. privitor la următoarele furnituri și reparații necesare pe anul 1929.

1. Pentru furnizarea petrolului, lampelor, fitile, sticle la lămpi și chibrituri.

2. Pentru furnizarea materialului lemnos, fier, ciment, cuie, var, vopsele și tuburi de ciment necesare pentru repararea edificiilor, gardurilor, fântânilor și podurilor comunale.

3. Pentru furnizarea materialelor necesare la repararea și întreținerea recvizitelor de pompieri.

4. Pentru furnizarea materialelor de fer și vopsele necesare la facerea unui șchiab (vălvă) nou și întreținerea celor vechi.

Licităținea se va ține în conformitate cu art. 72-83 din Legea Contabilității Publice.

Condițiile de licitație se pot vedea zilnic la Primăria comunei Dorobanți.

Dorobanți, la 2 Iulie 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA. comunei Dorobanți.

No. 554 | 1929.

Publicaționea II.

Primăria comunei Dorobanți publică licitație pe ziua de 13 August 1929 ora 9 a. m. pentru furnizarea lor 9 vagoane lemne de foc necesare primăriei și școalei.

Licităținea se va ține în conformitate cu dispozițiunile Legii Contabilității Publice.

Dorobanți, la 2 Iunie 1929.

Primăria.

Spitalul de Stat Arad

No. 558/1929.

Publicație de licitație

In conformitate cu aprobarea Ministerului Sănătății și Ocrotirii Sociale în ziua de 15 Iulie a. c. la ora 10 a. m. în birourile administrației Spitalului de Stat din Arad se va ține licitație publică pentru diferite reparații de clădiri.

Condițiile și devizul se pot vedea în orele de oficiu în biroul administrației.

Reflectanții se pot prezenta la licitație cu oferte închise sigilate

împreună cu vadiul de 10% depus la Administrația finanțieră din Arad în numerar sau în hârtii de valoare garantate de Stat.

Arad, la 28 Iunie 1929.

ss: Dr. Ioan Moldovan
Directorul Spitalului
de Stat Arad.

Nr. 141 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Dreptul de vânătoare asupra teritorului Asociației de păsunat din comuna Berechiu pe un interval de 6 ani consecutivi adepătă de 15 August 1929 până la 15 August 1936 se va da în arândă prin licitație publică la Primăria comunei Berechiu în ziua de 26 Iulie 1929 orele 10 a. m.

Condițiile de licitație se pot vedea zilnic în biroul notarial între orele oficioase.

Licităția se va ține în conformitate cu legea contabilității publice.

In caz de nesucces, licitația II-a o fixăm pe ziua de 26 August 1929 ora 10 a. m.

Berechiu, la 25 Iunie 1929.

Președintele asociației de păsunat.

Nr. 141 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Dreptul de vânătoare asupra teritorului comunei Berechiu pe un interval de 6 ani consecutivi adepătă de 15 August 1929 până la 15 August 1936 se va da în arândă prin licitație publică la Primăria comunei Berechiu în ziua de 26 Iulie 1929 ora 10 a. m.

Condițiile de licitație se pot vedea zilnic în biroul notarial între orele oficioase.

Licităția se va ține în conformitate cu legea contabilității publice.

In caz de nesucces, licitația II-a o fixăm pe ziua de 26 August 1929 ora 10 a. m.

Berechiu, la 25 Iunie 1929.

Primăria.

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 9 Iulie a. c. la orele 9 se va vinde prin licitație publică în magazia de mărfuri din stația Arad mai multe mărfuri rămase în suferință, prisos și obiecte găsite precum urmează:

cărți de cete, calendar, lavoare de falanșă pt. apaducă opinci de gumă osii de mașini butoaie goale părți de pat masline roată de automobile cauciuc pt. automobile săpun de toaletă saci goi mașină de cusut și diferite obiecte găsite.

Licitatorii vor depune o garanție provizorie de 30%, din suma licitației. Garanția se va reține până la aprobarea licitației.

Mărfurile licitate se vor ridica în termen de 3 zile de la avizare.

Supra oferte nu se primește.

Căile Ferate Române

Seful magaziei:

I. Voiculescu

Dr. Nichi Lazăr, dr. Palatul Cuiță Arad</